

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan a alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että asuinjäsenvaltio myöntää lapsilisien (erotuksen) tapauksissa, joissa lapsilisään oikeutettu — samoin kuin toinen vanhemmista — työskentelee palkattuna rajatyöntekijänä Sveitsissä ja saa siellä asuinvaltiossa säädettyä lapsilisää pienempiä perhe-etuuksia asuinvaltiossa asuvista lapsistaan?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EUVL L 28, s. 1) ja 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005 (EUVL L 117, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 23.3.2012 — Goldbet Sportwetten GmbH v. Massimo Sperindeo

(Asia C-144/12)

(2012/C 184/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Goldbet Sportwetten GmbH

Vastapuoli: Massimo Sperindeo

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 ⁽¹⁾ 6 artiklaa tulkittava siten, että eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä on myös sovellettava tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽²⁾ 24 artiklaa, jonka mukaan tuomioistuin on toimivaltainen, jos vastaaja vastaa asiassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

onko asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 44/2001 24 artiklan kanssa, tulkittava siten, että jo vastineen antaminen eurooppalaiseen maksa-

mismääräykseen merkitsee vastaamista asiassa, kun kyseisessä vastineessa ei kiistetä määräyksen antaneen tuomioistuimen toimivaltaa?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi,

onko asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 44/2001 24 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tuomioistuin on toimivaltainen vastineen antamisen perusteella asiassa vastaamisen takia, jos kyseisessä vastineessa on jo esitetty pääasiallisia koskevia väitteitä muttei ole kiistetty tuomioistuimen toimivaltaa?

⁽¹⁾ EUVL L 399, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 2001, L 12, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 30.3.2012 — Minister Finansów v. RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

(Asia C-155/12)

(2012/C 184/05)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Minister Finansów

Vastapuoli: RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonnalisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 44 ja 47 artiklan säännöksiä tulkittava siten, että tavaroiden varastointiin liittyvät monitahoiset palvelut, joita ovat tavaroiden vastaanotto varastoon, niiden laittaminen sopiville varastohyllyille, tavaroiden säilytys asiakkaan puolesta, tavaroiden luovutus, purkaminen ja lastaaminen ja joidenkin asiakkaiden yhteydessä monipakkauksissa toimitettavan materiaalin uudelleen pakkaaminen yksilöllisinä yhdistelminä, ovat kiinteään omaisuuteen liittyviä palveluja, joita direktiivin 2006/112 47 artiklan mukaan verotetaan sillä paikkakunnalla, jossa omaisuus on?

2) Vai onko kyse palveluista, joita direktiivin 2006/112 44 artiklan mukaan verotetaan paikassa, jossa on kyseiset palvelut vastaanottavan verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, tai jos sellaista ei ole, kyseisen verovelvollisen kotipaikassa tai vakinaisessa asuinpaikassa?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 30.3.2012 — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH v. SC Laminorul SA

(Asia C-157/12)

(2012/C 184/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Vastapuoli: SC Laminorul SA

Ennakkoratkaisukysymys

Kattaako tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) 34 artiklan 4 alakohta myös sellaiset tapaukset, joissa on kyse samassa jäsenvaltiossa (tuomiovaltio) annetuista keskenään ristiriitaisista tuomioista?

(¹) EYVL 2001, L 12, s. 1.

Valitus, jonka Verenigde Douaneagenten BV on tehnyt 11.4.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemännen jaoston) asiassa T-32/11, Verenigde Douaneagenten v. komissio, 10.2.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-173/12 P)

(2012/C 184/07)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Verenigde Douaneagenten BV (edustaja: asianajaja S.H.L. Moolenaar)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— tuomio kumotaan tässä valituksessa esitettyjen valitusperusteiden johdosta

— komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) **Ensimmäiset kaksi valitusperustetta** koskevat oikeudellista virhettä, jonka yleinen tuomioistuin teki katsoessaan vastajan päätyneen aivan oikein siihen, että EUR.1- todistukset oli annettu viejän tosiseikoista antaman virheellisen selvityksen perusteella.

Yleinen tuomioistuin perustaa kantansa Departement van Economische Zakenille (talousministeriö) yli 2,5 vuotta ennen tosiasiallista vientiä lähetettyihin yksittäisiin kirjeisiin, joita on mahdollista tulkita usealla tavalla, sekä erheen johdosta tapahtuneeseen kumulatiivisuussäännösten virheelliseen soveltamiseen, joskin yleinen tuomioistuin lähtee siitä, että kumulatiivisuussäännöstö on viranomaisten itsensä mielestä hyvin monimutkainen.

Lisäksi yleinen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon sen, että Alankomaiden tulliviranomaiset totesivat Gerechtshof te Amsterdamissa käydyssä oikeudenkäynnissä, etteivät he pysty osoittamaan, että kyseessä olevien EUR.1-todistusten antaminen johtuu viejän tosiseikoista antamasta virheellisestä selvityksestä.

2) **Kolmas, neljäs ja viides valitusperuste** koskevat oikeudellista virhettä, jonka yleinen tuomioistuin teki todetessaan, että Curaçaon tulliviranomaiset eivät tienneet tai niiden ei täytynt tietää EUR.1-todistusten antamishetkellä, että kyseisiin tavaroihin ei voitu soveltaa etuuskohtelua.

Valittajan mukaan yleinen tuomioistuin ei ota perusteluisaan huomioon sitä, että Departement van Economische Zaken suoritti Curaçaolla ennen EUR.1-todistusten antamista vähintään yhden tarkastuksen viejän toimipaikassa. Lisäksi yleinen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon sen, että Curaçaolla toimivat tulliviranomaiset tarkastavat EUR.1-todistusten antamisen yhteydessä sokerin alkuperän kyseisen sokerin jalostuksen osalta valitun menettelyn tarkistamista varten.

Yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että tulliviranomaiset antoivat EUR.1-todistukset A-alkuperätodistusten (Form A) perusteella ja että EUR.1-todistuksia ei voida antaa niiden perusteella.